

Dierbare herinnering aan

Jakobi Johanna Raats

weduwe van Franciscus Burremans

Geboren te Hennen (D) op 26 december 1912 en
overleden te Ossendrecht op 27 november 2002.

Voorzien van het H. Sacrament der zieken.

Na de uitvaartdienst in de O.L. Vrouw
Hemelvaartkerk hebben we haar te rusten gelegd
bij pa op de R.K. begraafplaats te Hoogerheide
op 2 december 2002.

Na in Duitsland te zijn geboren, omdat haar vader daar te werk werd gesteld, heeft ze haar jeugd doorgebracht in Moerstraten. Toen ze met ons pa trouwde nestelden ze zich in Hoogerheide. Hier werden drie kinderen geboren. Ma was de motor van het gezin. Een zakelijke doortastende vrouw, die behalve de zorg voor haar kinderen, ook bereid was een handje toe te steken om de kost te verdienen. Eerst samen met pa als stuwende kracht achter "Marijke", de band die bekend was in de regio en vele feesten en partijen opluisterde. Ma als drummer, pa als accordeonist. Later

begonnen ze een winkeltje in de Burgemeester Moorsstraat. Ook hier was ze weer de stuwende kracht en zorgde ze ervoor dat alles op rolletjes liep.

Samen genoten ze met volle teugen van het uitgaansleven in Hoogerheide en omstreken. Samen gaan dansen was haar lust en haar leven. Toen ons pa in 1983 stierf, ontstond er een grote leegte in haar leven. In 1995 werd ze ook nog geconfronteerd met het overlijden van haar 21-jarige kleinzoon Frank.

Op 18 januari 1998 kreeg ma een hersenbloeding en werd ze opgenomen in het Lievensberg-ziekenhuis te Bergen op Zoom, alwaar ze op die dag werd voorzien van het H. Sacrament der Zieken. Wonder boven wonder herstelde ze zich, maar nog verblijvende in het ziekenhuis sloeg het noodlot opnieuw toe en brak ze na een val haar heup, waardoor ze in een rolstoel terecht kwam en daardoor niet meer onafhankelijk kon verder leven. Het verpleeghuis was het gevolg. Eerst het ABG in Bergen op Zoom en later Mariahove in Ossendrecht. In deze rol heeft ze zich echter nooit kunnen schikken. Afhankelijk zijn van anderen heeft ze nooit kunnen accepteren. Dankzij haar kinderen en hun achterban, maar vooral Maria en later ook Toke is het verblijf in het verpleeghuis nog een beetje draaglijk voor haar geweest. Tweede Kerstdag zou ze 90 jaar worden. Deze mijlpaal heeft ons ma niet mogen bereiken.

Uw medeleven is een grote steun geweest in deze moeilijke dagen, hartelijke dank

Kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen